

Université de Montpellier, Faculté de Nîmes

A 2020/21-es tanév tavaszi szemeszterét töltöttem Dél-Franciaországban. Hivatalosan az Université de Montpellier orvosi karára jártam, azonban egy kihelyezett részlegen, a szomszéd nagyvárosban, Nîmes-ben lehetett csak hallgatni azt a tárgycsoportot, amit én szerettem volna, így végül ott is laktam. Emiatt és a COVID-járvány miatt a többi nemzetközi hallgatóval nem volt lehetőségem szoros ismeretségbe kerülni, de én nem bántam.

Mivel a második félévben mentem, így a kinti ügyintézőnek relatív sokáig tartott, hogy felvegye velem a kapcsolatot (egy hónapig vártam erre). Amikor végül megtörtént a kapcsolatfelvétel, akkor kaptam egy információs füzetet, amiben a köszöntő még benne volt angolul is, a többi információ már csak franciául. Ebben voltak a határidők is, amikről később kiderült, hogy elfelejtették átírni őket, mivel a második félévben érkezőknek valójában nem annyira sürgősek a dolgok, mint az első félévben érkezőknek. A kért dokumentumokat elküldve e-mailben beszéltük meg a kinti ügyintézővel, hogy mely tárgyakat szeretném hallgatni és ő intézte a tárgyfelvételt.

A bürokrácia útvesztője a kiutazás után sem engedett el. Francia bankkártyát és francia telefonszámot kellett szerezzek magamnak, a folyamat egy hónapig tartott. A bankkártya helyett, ha most mennék ki, inkább Revolut-ot csinálnék. A telefonszám nélkül ugyan el lehet élni, de nagyon sok folyamat van, ami során a számítógépes rendszer csak a francia formátumú telefonszámokat tudja kezelni. Az egyetemen mindenki nagyon kedves, de én néha a hajamat téptem rajtuk. Általában egy szigorú határidőt szabnak, amiről később kiderül, hogy rugalmasan értelmezendő és minden feltett kérdésre az a válasz, hogy „t'inquiète pas”, vagyis, hogy „ne aggódj”, de érdemi lépéseket nem tesznek a megoldás irányába.

A tanulók mindennapi életét Franciaországban a Crous nevű szervezet segíti. Ők üzemeltetik a kolikat és az egyetemi menzákat is. Én találtam egy kifejezetten olcsó kolit relatív közel a kórházhoz, mondjuk a minősége olyan is volt. A görög barátnőm, akivel közösen csináltuk ezt a félévet, végül egy nem crous-os apartmanházban kötött ki, a kórház szomszédságában, ami nem volt drágább, mint a többi koli. A crous-os menzákon lehet jó áron ebédmenüt (főétel és két saláta vagy desszert) kapni. A gyakorlatok alatt pedig a kórház menzáján ettünk, a járványhelyzet miatt automatából vásárolt főtt ételt. Ezt vagy a rezidensek fizették vagy mi a kórházi beléptetőkártyánkra feltöltött pénzből. Volt egy LIDL a közelben, ott jó áron lehetett minden szükséges élelmiszert, háztartási cikket beszerezni.

Montpellier-ben szinte mindenki kerékpárral közlekedik, én Nîmes-ben ezt nem mertem bevállalni, így bérletem volt a helyi tömegközlekedésre. Egy érdekesség az ún. „trambus”, ami a villamos és a busz keresztezéséből született jármű, ennek 2-es vonala a vasútállomást és a kórházat köti össze, így legtöbbit én ezt használtam. Éjszaka sajnos nem jár, így az éjjelig tartó ügyeletek utáni hazajutás kicsit problémás volt, de azért megoldható, a többiek is segítőkészek voltak.

Kint a klinikai modul teljes félévet felölelő modulokból áll, melyek több szakterületet ölelnek fel. Egy félév 20 hét, ebből 5-5 elméleti és 5-5 gyakorlati hét. Én egy olyan modult választottam, ami két szakterületet, a szülészet-nőgyógyászatot és a gyermekgyógyászatot tartalmazta. Az elméleti blokkokban minden, a modulhoz tartozó szakterülethez kapcsolódóan vannak szemináriumok, melyek nagyrészt online voltak. A második elméleti blokkban ún. „Best Of”-ok vannak az egyes szakterületekből, melyeken a szakterület legfontosabb kérdéseit ismétlik át, illetve lehet kérdezni a professzoroktól. A gyakorlati hetekre két szakterületet lehet választani, amely osztályokra kell utána bejárni öt hétig. Itt a hallgatók felelősségteljes munkát végeznek, mint a betegek felvétele, olyannyira, hogy az osztályok működésébe bele van számolva, hogy mindig van ott egy hallgató, így

nekünk is volt beosztásunk, mint a többi munkavállalónak. És az elvégzett munkáért fizetést is kapnak a hallgatók. A vizsga az utolsó két hét egy kijelölt napján van, erre a napra felmentést kapnak a hallgatók a munka alól. Esettanulmányon alapuló tesztkérdések képezik a vizsga fő részét, nekünk 3 szakterületről 2-2 esettanulmány volt.

Össességében bár nem egy szokványos Erasmus-élményben volt részem, mivel a tanulmányutam során az egyéni és a szakmai fejlődésem nagyobb szerepet kapott, mint a szocializálódás, én mégis nagyon élveztem és ha újra kéne választanom, akkor is ezt választanám.